

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, u ime Republike Hrvatske, po sudu Jadranki Pajur Vranješ, u pravnoj stvari tužitelja INTER-AGRO d.o.o. Križevci, Kralja Tomislava 22, OIB 12539307723, kojeg zastupaju punomoćnici Milenko Šćetar i Vesna Rajić, odvjetnici u ZOU u Križevcima, protiv tuženika MARIJA ZDRAVČEVIĆ, vl. OPG, Čepinska 36, Bektinci, kojeg zastupaju punomoćnici Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić, odvjetnici u ZOU u Osijeku, radi naknade štete v.p.s. 767.604,60 kn i protutužbenog zahtjeva tuženika-protutužitelja MARIJA ZDRAVČEVIĆ, vl. OPG, Čepinska 36, Bektinci, kojeg zastupaju punomoćnici Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić, odvjetnici u ZOU u Osijeku, protiv tužitelja-protutuženika tužitelja INTER-AGRO d.o.o. Križevci, Kralja Tomislava 22, OIB 12539307723, kojeg zastupaju punomoćnici Milenko Šćetar i Vesna Rajić, odvjetnici u ZOU u Križevcima, radi naknade štete v.p.s. 530.742,00 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 16. svibnja 2013. godine u nazočnosti punomoćnika tuženika-protutužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tužitelja-protutuženika, objavljene i uručene dana 21. lipnja 2013.g.

presudio je

1. Usvaja se prigovor litispendencije iskazan u ovoj pravnoj stvari od strane tuženika u pogledu tužbenog zahtjeva, pa se stoga odbacuje tužba tužitelja u kojoj se nalaže tuženiku da tužitelju plati na ime naknade štete iznos od 767.604,60 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 20. siječnja 2010.g. pa do isplate, kao nedopuštena.
2. Nalaže se tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju plati na ime naknade štete iznos od 530.742,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od 1. ožujka 2011.g. pa do isplate po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećana za 8% poena.
3. Nalaže se tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 324.425,00 kn u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelj je ustao s tužbom protiv tuženika radi naknade štete, a kao vrijednost predmeta spora označio iznos od 767.604,60 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Naime, tužena je s tužiteljem u srpnju 2009.g. sklopila usmeni ugovor o kupoprodaji junica temeljem kojeg ugovora je tužitelj tuženici dana 4. kolovoza 2009.g. isporučio 47 komada junica pasmine simental i jedan komad pasmine smeđe govedo. Ugovorena cijena za navedene junice iznosila je 15.200,00 kn po komadu plus PDV, dakle ukupna cijena za isporučene 49 komada junica iznosila je 897.408,00 kn. Tužena isporučene junice nije platila u roku radi čega je tužitelj tuženoj poslao opomenu pred tužbu. Kako se tužena nije odazvala na pisanu opomenu tužitelj je dana 25. studenog 2009.g. protiv tužene pokrenio postupak ovrhe koje rješenje je postalo pravomoćno i ovršno 6. veljače 2010.g. Kako je tužena odbijala i nije imala namjeru platiti isporučene junice, tužitelj je pristao na povrat ispučenih junica koje je dana 19. siječnja 2010.g. (iako tužena nije dozvoljavala novim kupcima koje je tužitelj našao da pogledaju krave prije utovara kako bi se mogli dogovoriti s tužiteljem u pogledu cijene) odvežene od tužene, a tužena je tužitelju u svom dopisu od 22. siječnja 2010.g. kada nije htjela tužitelju dostaviti uvjerenje o veterinarsko zdravstvenom stanju životinja po utovaru, te putne listove za predmetne životinje, u svakom dopisu kojega je poslala navela kako između nje i tužitelja nikada nije niti bio sklopljen ugovor o kupoprodaji junica, te da se stoka nalazila kod nje samo iz razloga kako bi se ona brinula o njima. Kako tužena nije po ispostavljanju računa od 4. kolovoza 2009.g., a niti po opomeni od 16. studenog 2009.g. platila isporučene junice, već je 40 komada junica vratila, dok je za druge preostale junice tvrdila da su iste uginule, stoga tužitelj smatra usmeni ugovor o kupoprodaji junica raskinutim, pa tužitelj potražuje od tuženika iznos od 767.604,60 kn. Navedeni iznos tužitelj je dobio imajući u vidu da su se kod tužene otelile sve junice, te da je uobičajeno po teljenju 10% teladi uginu, odnosno da junica pobaci ili se tele oteli mrtvo, znači da je tužena odgojila i zadržala za sebe 43 teleta, budući iste nije vratila. Visoko vredene junice koje su bile kod tužene od 4. kolovoza 2009.g. do 19. siječnja 2010.g. Najveći broj teljenja pada u kolovozu i rujnu 2009.g. pa do isporuke ostaje od 3,5 mjeseca od teljenja u prosjeku. Vrijednost 43 teleta uzgojena u prosjeku do 150 kg iznosi 129.000,00 kn jer je prosječna cijena jednog teleta 3.000,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti navodeći da je s direktorom tužitelja bila u poslovnom odnosu dugi niz godina, te joj je isti ponudio prodaju steonih junica, što je ona odbila rekavši da nema novaca za platiti. Nadalje napominje da s tužiteljem nije sklopila ugovor o kupoprodaji, već je na zamolbu zak.zastupnika tužitelja Igora Novosel, prihvatila junice koje su sve bile visokobredene, a koje u ljetnom periodu ne bi izdržale prijevoz, a kako tužitelj kao njihov uvoznik iz inozemstva ih nema gdje smjestiti, pristala je da ih primi dok se tužitelj ne snađe ili proda.

Tijekom postupka tuženik je istaknuo prigovor dvostruke litispendencije ističući da je tužitelj kao ovrhovoditelj ustao s prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave računa broj 38/09 na iznos od 897.408,00 kn, te se postupak povodom izdatog rješenja o ovrsi

temeljem naprijed navedenog prijedloga od strane javnog bilježnika Višnje Tušek iz Križevaca pod brojem Ovr-866/09 vodi kod Općinskog suda u Osijeku.

Sud je zatražio spis Općinskog suda u Osijeku pod brojem Ovr-36/13 i isti zaprimio, izvršio uvid, te u ovosudski spis kopirao dokumente i to prijedlog za ovrhu (list spisa 404 do 407), račun broj 38/09 (list spisa 408), otpremnica broj 39/09 (list spisa 409), izvod otvorenih stavaka (list spisa 410), podnesak tuženika, odnosno ovršenika s prijedlogom za ponavljanje postupka i prijedlogom za povrat u prijašnje stanje (list spisa 415 do 418), rješenje o ukidanju klauzule pravomoćnosti i ovršnosti javnog bilježnika (list spisa 419 do 421), žalba protiv tog rješenja (list spisa 422 do 424), rješenje Županijskog suda (list spisa 425 do 427).

U cilju utvrđivanja činjenica radi donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je izvršio uvid u naprijed navedenu dokumentaciju koja se nalazi u prilogu spisa i utvrdio da u pogledu tužbenog zahtjeva tužitelja teče parnica sa istim zahtjevom, slijedom čega je utvrđen osnovanim prigovor litispendencije, pa je sukladno odredbi čl. 194. st. 3. Zakona o parničnom postupku sud odbacio tužbu kao nedopuštenu. Naime, sud je utvrdio, uvidom u naprijed navedenu dokumentaciju, da je tužitelj ishodio rješenje o ovrsi kod javnog bilježnika u Križevcima 25. studenog 2009.g., a kod ovoga suda ustao s tužbom 15. svibnja 2010.g., a kao osnov potraživanja u ovoj pravnoj stvari dostavlja isti račun broj 38/09 koji čini osnov potraživanja i u izdanom rješenju o ovrsi.

Tijekom postupka tuženik-protutužitelj je ustao s protutužbenim zahtjevom protiv tužitelja-protutuženika na način da od istoga na ime naknade štete potražuje ukupno iznos od 467.808,00 kn, da bi na ročištu održanom dana 6. prosinca 2012.g. uredio protutužbeni zahtjev, pa tako od tužitelja-protutuženika potražuje ukupno iznos od 530.742,00 kn, a što čini troškovi koje tuženik-protutužitelj ima u pogledu čuvanja, hranjenja, održavanja kako staja, tako utrošene električne energije, veterinarske usluge, mlijeko koje bi trebalo biti jedan od izvora prihoda tužene, stajsko gnojivo, pa stoga potražuje na ime troškova plaće za brigu oko krava iznos od 38.275,00 kn, na ime troškova utroška vode iznos od 3.664,00 kn, troškovi veterinara 14.000,00 kn, utrošak struje na način da je mjesečno u prosjeku trošio 200,00 kn što za 5 mjeseci za vrijeme koje su krave tužitelja bile u stajama tuženika daje iznos od 1.000,00 kn, troškovi oko farme – najam mjesečni za stado koju čine upravo količina stoka koja je dovežena od tužitelja u iznosu od 3.000,00 kn, što znači da ukupno za tu stavku potražuje iznos od 62.934,00 za tu namjenu, naknada za utrošenu hranu i to za 165 dana, a za svako grlo dnevni obrok iznosi 47,40 kn, što za jedno grlo iznosi 7.821,00 kn, za veterinarske usluge dnevno 500,00 kn, za smještaj i za uzimanje proizvodnog prostora 300,00 kn, za električnu energiju 300,00 kn, što ukupno čini iznos od 9.746,00 kn, a sve pomnoženo sa 48 grla daje iznos od 467.808,00 kn, a ako istom iznosi pridodamo naprijed navedene stavke dobije se upravo iznos koji čini iznos protutužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari od strane tuženika-protutužitelja.

Tužitelj-protutužbeni u svom odgovoru na protutužbu ističe da osporava navode iz protutužbe u cijelosti.

Sud je izvrši uvid i pročitao dokumentaciju u spisu u pogledu protutužbenog zahtjeva, koju čine: otpremnica broj 39/09 s pripadajućim računom 38/09 (list spisa 7 i 8), prateća dokumentacija – putovnica za svako grlo ponaosob (list spisa 9 do 57), račun 2/10 (list spisa 71), popis ušnih markica uz račun (list spisa 72), račun broj 03/10 (list spisa 73), račun 34/10 (list spisa 74), teretni list (list spisa 76), račun broj 110/09 (list spisa 76), račun broj 910/11 (list spisa 77), dnevni izvještaj kontrole mliječnosti (list spisa 86 i 87), zapisnik veterinarske stanice (list spisa 88, 90, 92, 95, 97) s pripadajućim potvrdama o preuzetim nusproizvodima životinjskog porijekla, potvrda o preuzimanju stoke (list spisa 121), iskaz preslušanog zakonskog zastupnika tužitelja Kristijana Klingerta danog na ročištu održanom 31. ožujka 2011.g. (list spisa 166), iskaz tužene Marije Zdravčević i Zdenka Zdravčevića danog na istom ročištu (list spisa 166 do 174), nalaz i mišljenje ovlaštenog vještaka poljoprivredno-stočarske struke Vedrana Bertić s pripadajućom dokumentacijom (list spisa 321 do 327), dopune nalaza i mišljenja (list spisa 379 do 382), iskaz ovlaštenog sudskog vještaka Vedrana Bertić danog na ročištu održanom 6. prosinca 2012.g. (list spisa 388 do 390).

Protutužbeni zahtjev je osnovan u cijelosti.

Iz iskaza preslušanih zakonskog zastupnika tužitelja i tužene, te supruga tužene Zdenka Zdravčevića, sud je nedvojbeno utvrdio da tužitelj i tužena bili u poslovnom odnosu, da je tužitelj uvezao stoku jer je isti ovlašten uvoznic, da je stoka bila u karanteni, te da je ista doprimljena kod tužene. Nesporno je utvrđeno, uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu, a ponajviše u zapisnike veterinarske stanice, da je stoka koja je dovežena bila bolesna, a i izgledom se to utvrdilo, što je u svom iskazu potvrdila tužena i suprug tužene, te veterinari koji su saslušani tijekom postupka, a koje navode je potvrdio i ovlašten vještak poljoprivredno-stočarske struke Vedran Bertić. Nesporno je utvrđeno da je tužena u vrijeme, znači 5 mjeseci, u kojem se stoka nalazila u štalama tužene imala određene troškove, kako za njezino redovno održavanje, pa je stoga u tu namjenu imala uposlene i radnike, također trošila je i električnu energiju, liječenje i hranjenje stoke, kako bi ista mogla proizvoditi mlijeko. Nesporno je da u vrijeme dok je stoka boravila na farmi tužene, odnosno dok je boravilo 48 grla junica simental i smeđe govedo, su se telile, pa je stoga tužena imala i telad za koje je također imala trošak za njihovu zdravstvenu zaštitu i redovno hranjenje. Tijekom postupka sud je nedvojbeno utvrdio da tuženik-protutužitelj sa tužiteljem-protutuženikom nije zaključila ugovor o poslovnoj suradnji, odnosno da je ista izašla u susret tužitelju smjestivši stoku u prostorije farme, a sve radi dobrih poslovnih odnosa koje je prethodno imala sa tužiteljem-protutuženikom.

Iz nalaza i mišljenje ovlaštenog vještaka poljoprivredno-stočarske struke Vedrana Bertić, sud je nedvojbeno utvrdio da je isti sačinjen prema pravilima struke kojom se isti bavi, te da je sačinio dopunu nalaza u pogledu postavljenog protutužbenog zahtjeva, pa je utvrdio koja bi bila cijena hranidbenog dana uključujući cijenu smještaja, struje, vode, rada tuženice, te pruženih veterinarskih usluga.

Nesporno je da je tijekom postupka preslušan vještak Vedran Bertić koji je ostao kod svog nalaza i mišljenja, te dopune, te je na jasan i jezgrovit način u potpunosti na ročištu održanom dana 6. prosinca 2012.g. izložio svoj pisani nalaz i dopunu istog, a punomoćnici stranaka su postavljali pitanja, na koje je vještak odgovarao sukladno pravilima struke, nakon čega je tuženik-protutužitelj postavio konačni protutužbeni zahtjev na način da od tužitelja-protutuženika potražuje iznos od 530.742,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od 1. ožujka 2011.g. pa do isplate i na jasan način obrazložio stavku po stavku tražene naknade štete.

Sud smatra da je tužena-protutužiteljica dokazala sve elemente štete, odnosno da je pretrpjela štetu, visinu štete i štetnika, da je za štetnu radnju odgovoran tužitelj-protutuženik, kao i uzročno-posljedičnu vezu između štetne radnje tužitelja i štete, pa je temeljem odredbe čl. 154. St. 1. Zakona o obveznim odnosima usvojio protutužbeni zahtjev tuženice-protutužiteljice u cijelosti, a sve iz razloga što za vrijeme kada je stoka bila na farmi tužene ista trpila štetu, pa je stoga odlučeno kako je opisano u točki 2. izreke ove odluke.

Odredbom čl. 29. Zakona o obveznim odnosima propisano je da stranka koja ne podmiri svoju obvezu u određenom roku, u obvezi je platiti i zakonsku zateznu kamatu, slijedom čega je sud dosudio i zakonsku zateznu kamatu tuženici-protutužiteljici kako je to opisano u točki 2. izreke ove odluke.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi s člankom 155. Zakona o parničnom postupku, pa je tužitelj-protutuženik dužan nadoknaditi tuženiku-protutužitelju prouzročene parnične troškove u ukupnom iznosu od 324.425,00 kn, od čega mu je priznato za pristup na ročište održano dana 5. studenog 2010.g., 8. veljače 2011.g., 31. ožujka, 9. lipnja, 18. listopada i 27. prosinca 2011.g., 8. siječnja, 15. ožujka, 16. listopada i 6. prosinca 2012.g., 17. siječnja i 16. svibnja 2013.g. za svaki ponaosob iznos od 12.350,00 (Tbr. 9 OT), sastav protutužbe od 1. ožujka 2013.g. iznos od 5.000,00 kn (Tbr. 7 OT), sastav podneska od 30. ožujka 2011. godine iznos od 12.350,00 kn (Tbr. 8 OT), sastav podneska od 17. listopada 2011.g., 8. veljače i 22. prosinca 2011.g., 5. ožujka, 25. travnja i 20. studenog 2012.g. za svaki ponaosob 12.350,00 kn (Tbr. 8 OT), uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 62.760,00 kn i pristup na ročište za objavu odluke održano dana 21. lipnja 2013.g. iznos od 500,00 kn uvećano za pripadajući PDV od 25% u iznosu od 125,00 kn (Tbr. 9. st. 3. OT), te za pristojbu za protutužbu i presudu za svaki ponaosob 5.000,00 kn, sukladno Tbr. 1. St. 1. Zakona o sudskim pristojbama, važećoj Odvjetničkoj tarifi i vrijednosti predmeta spora.

U Osijeku 21. lipnja 2013. godine

S U D A C

Jadranka Pajur Vranješ, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu u roku od 8 dana pismeno u 4 primjeraka putem ovoga suda.

Za točnost otpisavka – ovlaštteni službenik
Zvezdana Kovačić

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

7- 131 14-121
Ref. 30 Pž-9006/2013-1

10-03-2017

ZOUŠCETAR-RAJIĆ

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

31-03-2017

PRIMLJENO

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sutkinja Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izjaviteljice, i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja INTER-AGRO d.o.o., OIB 12539307723, Križevci, Kralja Tomislava 22, kojeg zastupaju punomoćnici Milenko Šćetar i Vesna Rajić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Milenko Šćetar i Vesna Rajić iz Križevaca, protiv tuženice MARIJE ZDRAVČEVIĆ, nositeljice Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, Beketinci, Čepinska 36, koju zastupaju punomoćnici Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić iz Osijeka, radi naknade štete u iznosu od 1.018.534,20 kn, i u pravnoj stvari tuženice MARIJE ZDRAVČEVIĆ, nositeljice Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, Beketinci, Čepinska 36, koju zastupaju punomoćnici Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić iz Osijeka, protiv tužitelja INTER-AGRO d.o.o., OIB 12539307723, Križevci, Kralja Tomislava 22, kojeg zastupaju punomoćnici Milenko Šćetar i Vesna Rajić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Milenko Šćetar i Vesna Rajić iz Križevaca, radi isplate iznosa od 530.742,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013., u sjednici vijeća održanoj 15. veljače 2017.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013., u točki 2. izreke, u dijelu kojim se nalaže tužitelju da tuženiku plati iznos od 254.495,00 kn sa zateznom kamatom počev od 1. ožujka 2011. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, u roku od osam dana.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013., u točki 2. izreke, u dijelu kojim se nalaže tužitelju da tuženiku plati iznos od

276.247,00 kn sa zateznom kamatom počev od 1. ožujka 2011. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, i sudi:

Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev koji glasi:
„Nalaže se tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju plati na ime naknade štete iznos od 276.247,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom počev od 1. ožujka 2011. do isplate po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećana za osam postotnih poena.“

riješio je

Ukida se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013., u točkama 1. i 3. izreke, te se u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odlučeno je da se usvaja prigovor litispendencije iskazan u ovoj pravnoj stvari od strane tuženika u pogledu tužbenog zahtjeva te da se stoga odbacuje tužba tužitelja u kojoj se nalaže tuženiku da tužitelju plati na ime naknade štete iznos od 767.604,60 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 20. siječnja 2010. pa do isplate, kao nedopuštena (točka 1. izreke), naloženo je tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju plati na ime naknade štete iznos od 530.742,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od 1. ožujka 2011. pa do isplate po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena (točka 2. izreke) te je naloženo tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 324.425,00 kn u roku od osam dana (točka 3. izreke).

Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, u bitnome navodeći da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je osnovan tuženikov prigovor litispendencije jer je predmet tužbenog zahtjeva u ovoj parnici tužiteljev zahtjev za naknadu štete, dok je predmet zahtjeva u postupku koji je pokrenut tužiteljevim prijedlogom za ovrhu podnesenim javnom bilježniku u Križevcima na temelju vjerodostojne isprave-računa broj 38/09 isplata kupoprodajne cijene, da se pobijana presuda ne može ispitati jer su izostali jasni i neproturječni razlozi za utvrđenje suda da je tuženica pretrpjela štetu koju joj je tužitelj dužan naknaditi u smislu odredbe čl. 154. Zakona o obveznim odnosima, da pobijana presuda nema razloga o visini štete jer bi, uzimajući u obzir nalaz i mišljenje vještaka Vedrana Bertića, troškovi hranidbe iznosili 224.476,00 kn, naknade za tuženičin rad 26.355,00 kn i vode 3.664,00 kn, što ukupno iznosi 254.495,00 kn, pa da su ostali nejasni razlozi zbog kojih je prvostupanjski sud tuženici, s obzirom na ostala utvrđenja

vještaka u odnosu na troškove veterinarskih usluga, struje i najma staje koje potražuje tuženica, dosudio iznos od 530.742,00 kn, da je prvostupanjski sud zanemario činjenicu da je tuženica ostvarila korist od junica u vidu dobiti od prodanog mlijeka i stajskog gnojiva te da o tome nije donio nikakvu odluku, da je propustio cijeliti iskaze tužiteljeva zakonskog zastupnika, tuženice te svjedoka Igora Novosela i Zdenka Zdravčevića, kao i isprave i to račun, otpremnicu, potvrdu o preuzimanju stoke te zapisnike o uginuću stoke, iz kojih dokaza proizlazi da je između stranaka bio sklopljen ugovor o kupoprodaji stoke, da je prvostupanjski sud pogrešno obračunao troškove parničnog postupka jer je kao vrijednost predmeta spora trebao uzeti u obzir viši tužbeni zahtjev, a ne zbroj tužbenog i protutužbenog zahtjeva, da je tuženici u trošak parničnog postupka neosnovano priznao trošak zastupanja na ročištu 8. siječnja 2012. jer je toga dana bila nedjelja, dakle dan kada sud ne radi, da joj je za zastupanje na ročištu 8. veljače 2011. priznao iznos od 12.350,00 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost, iako joj je toga dana raspravnim rješenjem navedeni trošak odredio u iznosu od 7.140,00 kn, da je za trošak zastupanja na ročištu 5. studenoga 2010. trebala biti mjerodavna vrijednost predmeta spora iz tužbe, da za ročišta održana 17. siječnja 2013. i 16. svibnja 2013., s obzirom na to da se radilo o procesnim ročištima, sud tuženici nije trebao priznati troškove kao da se radilo o ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari, da je sud tuženici neosnovano priznao trošak sastava protutužbe od 1. ožujka 2013. u iznosu od 5.000,00 kn iako tuženica 2013. godine nije podnijela protutužbu, kao i da je sud tuženici priznao troškove sastava većeg broja podnesaka od onoga koji je dopušten Tarifnim brojem 8/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Predlaže pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a podredno preinačiti prihvaćanjem tužbenog zahtjeva i odbijanjem protutužbenog zahtjeva.

Tuženica nije podnijela odgovor na žalbu.

Žalba je djelomično osnovana.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. toga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnoga prava.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev prema tuženiku za naknadu štete u iznosu od 796.189,60 kn (specificiran u tužiteljevom podnesku od 15. svibnja 2012.), s obzirom na tužiteljevu tvrdnju da je među strankama bio usmeno sklopljen ugovor o kupoprodaji steonih junica te da tuženica, kako tvrdi tužitelj, nije ispunila svoju obvezu plaćanja kupoprodajne cijene. Podneskom od 26. studenoga 2012. tužitelj je, uz postojeći zahtjev za naknadu štete, zahtijevao i isplatu iznosa od 222.344,60 kn s osnove naknade za koristi koje je prema tužiteljevoj tvrdnji tuženica ostvarila od navedene stoke prije njezina vraćanja tužitelju.

Ujedno je predmet spora i tuženičin zahtjev prema tužitelju za isplatu naknade troškova učinjenih radi očuvanja steonih junica i naknade za trud za vrijeme dok je stoka bila kod tuženice na čuvanju, u ukupnom iznosu od 530.742,00 kn.

U odnosu na odluku prvostupanjskog suda o tužbi:

Osnovano tužitelj u žalbi navodi da je prvostupanjski sud, utvrđujući osnovanim tuženikov prigovor litispendencije, počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Odredbom čl. 194. st. 3. ZPP-a propisano je da dok parnica teče, ne može se u pogledu istog zahtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takva parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti. Iz citirane zakonske odredbe proizlazi da je za odbacivanje tužbe zbog litispendencije nužno da se radi o drugoj parnici među istim strankama i u pogledu istog zahtjeva, te da je tužba već dostavljena strankama.

S tim u vezi osnovano tužitelj u žalbi ukazuje da u konkretnom slučaju nema identiteta tužiteljevih zahtjeva (objektivni identitet spora). Ovo stoga jer je predmet tužbenog zahtjeva u ovoj parnici naknada štete u iznosu od 796.189,60 kn zbog tuženičina neispunjenja obveze iz ugovora o kupoprodaji, koji iznos obuhvaća razliku vrijednosti isporučenih steonih junica i vrijednosti koju je navedena stoka imala u vrijeme raskida ugovora o kupoprodaji, vrijednost plodova (teladi) koje tuženica prilikom vraćanja junica nije vratila tužitelju te troškovi prijevoza i veterinarski troškovi koje su treće osobe, kojima su naknadno prodane predmetne junice, obračunale tužitelju. Ujedno je predmet tužiteljeva zahtjeva u ovoj parnici i isplata iznosa od 222.344,60 kn s osnove naknade za koristi koje je tuženica ostvarila od navedene stoke prije njezina vraćanja tužitelju, koji zahtjev je tužitelj istaknuo u podnesku od 26. studenoga 2012.

S druge strane, predmet tužiteljeva zahtjeva u postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Osijeku poslovni broj Ovr-36/13, koji postupak je inicijalno pokrenut tužiteljevim prijedlogom za ovrhu podnesenim javnom bilježniku na temelju vjerodostojne isprave, je isplata kupoprodajne cijene iz navedenog ugovora o kupoprodaji u iznosu od 897.408,00 kn (na temelju tužiteljevog računa broj 38/09).

Kako dakle u konkretnom slučaju nema identiteta tužiteljevih zahtjeva (objektivni identitet spora), prvostupanjski sud je nepravilno postupio odbacujući predmetnu tužbu na temelju utvrđenja da među strankama već teče drugi postupak u pogledu istog zahtjeva.

Pri tome se ističe i da se tuženica na ročištu 6. prosinca 2012. upustila u raspravljanje o tužiteljevom zahtjevu za isplatu iznosa od 222.344,64 kn, ne ističući u odnosu na taj tužiteljev zahtjev prigovor litispendencije, već prigovor zastare, ali se prije toga protivila preinaci, što znači da za nju nije dala pristanak, iako je njezin pristanak bio potreban u smislu odredbe čl. 190. st. 2. ZPP-a. Unatoč tome, prvostupanjski sud o navedenoj preinaci tužbe nije odlučio sukladno odredbi čl. 190. st. 2. ZPP-a.

Međutim, s obzirom na sadržaj rješenja prvostupanjskog suda o ispravku presude, poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013., proizlazi da je prvostupanjski sud odlučio o svim tužiteljevim zahtjevima, dakle ne samo o zahtjevu za naknadu štete u iznosu od 796.189,60 kn, već i o zahtjevu za isplatu iznosa od 222.344,64 kn, iako u pobijanoj presudi nije dao nikakve razloge za odbačaj tužbe u odnosu na dio tužiteljeva zahtjeva za isplatu iznosa od 222.344,64 kn.

Zbog navedenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a pobijana presuda, u dijelu kojim je odbačena tužba (točka 1. izreke), ne može se ispitati. Stoga je primjenom odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a pobijanu presudu u navedenom

dijelu valjalo ukinuti i predmet u tom dijelu vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, kako je odlučeno u izreci rješenja.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će, imajući u vidu utvrđenja ovoga suda u pogledu tuženičina prigovora litispendencije, najprije odlučiti o tome prihvaća li preinaku tužbe (isticanjem tužiteljeva zahtjeva za isplatu iznosa od 222.344,64 kn), a potom i o osnovanosti tužbenog zahtjeva, te za svoju odluku iznijeti valjane i obrazložene razloge uz navođenje materijalnopравnih propisa koje je primijenio.

U odnosu na odluku prvostupanjskog suda o protutužbenom zahtjevu:

Prema utvrđenju ovoga suda prvostupanjski sud je postupio protivno odredbi čl. 338. st. 4. ZPP-a jer je u obrazloženju toga dijela pobijane presude propustio izložiti činjenice koje su stranke iznijele, koje je od tih činjenica utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio te ocijeniti dokaze izvedene radi utvrđenja pojedinih činjenica. Ujedno se propustio izjasniti i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora. S tim u vezi osnovano tužitelj u žalbi navodi da u pobijanoj presudi, u dijelu kojim je odlučeno o protutužbenom zahtjevu, nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a dati razlozi su nejasni, čime je prvostupanjski sud ponovo počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Međutim, unatoč navedenoj bitnoj povredi odredaba parničnog postupka prema stanju spisa sve bitne činjenice moguće je utvrditi na temelju isprava i izvedenih dokaza koji se nalaze u spisu.

Tuženica je tijekom postupka osporavala tužiteljevu tvrdnju da su stranke usmeno sklopile ugovor o kupoprodaji 48 steonih junica. Uz to je osporavala i postojanje bilo kojeg drugog ugovornog odnosa s tužiteljem u vezi s kojim je od tužitelja preuzela navedene steone junice. O okolnostima dogovora parničnih stranaka u vezi s kojim je došlo do preuzimanja tužiteljeve stoke od strane tuženice, tijekom postupka su izvedeni dokazi saslušanjem tužiteljevog zastupnika po zakonu, tuženice te svjedoka Igora Novosela i Zdenka Zdravčevića.

Tužiteljev zastupnik po zakonu Kristian Klinger je iskazao da on osobno nije dogovarao s tuženicom preuzimanje steonih junica niti detalje vezane za predmetni poslovni odnos parničnih stranaka, već da je to dogovarao tužiteljev djelatnik Igor Novosel. Svjedok Igor Novosel je iskazao da je tuženica vidjela stoku u karanteni u Križevcima te da mu je rekla da će se javiti kada realizira kredit kod Hrvatske banke za obnovu i razvitak, te da se nakon toga sastao s tuženicom i njezinim suprugom Zdenkom Zdravčevićem u hotelu u Vrbovcu gdje mu je rečeno da tužitelj može poslati stoku te da će Hrvatska banka za obnovu i razvitak to platiti, nakon čega je tužitelj tuženici, sukladno dotadašnjoj suradnji koja se odvijala među strankama, isporučio junice. Iz iskaza tuženice proizlazi da je točno da se sastala s Igorom Novoselom u Vrbovcu, koji joj je rekao da ima junice koje će se kroz par dana teliti jer da na tužiteljevoj farmi nema mogućnosti za teljenje, da su 3. ili 4. kolovoza 2009. pred njezinu kuću došli kamioni sa stokom te je tada među njima postignut dogovor da vozači istovare stoku, ali da ih tužitelj preuzme i odveze u što kraćem roku, kojom prilikom je Igor Novosel tuženici rekao da će to platiti kada bude imao novaca. Ujedno je tuženica u iskazu osporila da je dogovorila kupnju junica od tužitelja. Svjedok Zdenko Zdravčević iskazao je da je Igor Novosel njemu i tuženici ponudio kupnju junica, na što mu je svjedok Zdenko Zdravčević rekao da ne mogu uzeti krave jer nemaju novaca, da im je Igor Novosel rekao da uzmu te krave koje su visoko steone jer da ih nema kamo staviti, da je dan kasnije

Igor Novosel dovezao krave tuženici, da su one stajale pred tuženičinom kućom te da je na inicijativu Igora Novosela tuženica pristala da krave ostanu na njezinoj farmi.

Na temelju sadržaja dopisa koje su si međusobno upućivali punomoćnici parničnih stranaka tijekom 2009. i 2010. godine, a koji su priloženi uz tužbu, ovaj sud nije mogao zaključiti o osnovanosti tužiteljeve tvrdnje da je među strankama bio usmeno sklopljen ugovor o kupoprodaji steonih junica, kako to u tužbi tvrdi tužitelj, jer tu činjenicu ne potvrđuje niti jedan od tuženičkih dopisa.

Za utvrđenje činjenice da je među strankama bio sklopljen ugovor o kupoprodaji, kako to tvrdi tužitelj, nije odlučno je li tuženica prigovarala ispostavljanju tužiteljeva računa broj 38/08 na iznos od 897.408,00 kn kojim je tužitelj tuženici fakturirao isporučene steone junice, jer takav račun predstavlja jednostranu ispravu tužitelja i poziv za plaćanje, a ne dokaz postojanja ugovornog odnosa kupoprodaje.

Odredbama čl. 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09 i 153/09; dalje: ZOV) propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnoga posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona (st. 1.) te da je na temelju st. 1. toga članka stečeno pravo vlasništva kad su ispunjene sve pretpostavke određene zakonom (st. 2.). Člankom 115. st. 1. ZOV-a propisano je da na temelju valjanoga pravnoga posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva prelazi vlasništvo s dotadašnjega vlasnika na stjecatelja, a na način određen zakonom. Člankom 116. st. 1. ZOV-a propisano je da se vlasništvo pokretne stvari stječe predajom te stvari stjecatelju u samostalan posjed na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije. S obzirom na citirane odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima za utvrđenje sporne činjenice da je među strankama bio sklopljen ugovor o kupoprodaji, nije odlučna niti okolnost da je tuženica potpisala Izjavu o preuzimanju stoke od 4. kolovoza 2009., zapisnike Veterinarske stanice Osijek d.o.o. sastavljene u povodu tuženičina zahtjeva za izlučenje i potvrde o preuzetim nusproizvodima životinjskog podrijetla kategorije 1 i 2.

Istovremeno, u postupku je nesporno da je tuženica od tužitelja 4. kolovoza 2009. preuzela 48 steonih junica, da je 8 junica uginulo za vrijeme dok su bile smještene kod tuženice, da je tuženica sukladno sporazumu s tužiteljem 19. siječnja 2010. vratila tužitelju preostalih 40 junica te da je tužitelj dopisom od 17. veljače 2010. izjavio tuženici da raskida ugovor o kupoprodaji.

S obzirom na navedene nesporne činjenice i s obzirom na to da tužitelj, koji tvrdi da je s tuženicom usmeno sklopio ugovor o kupoprodaji, nije iskoristio mogućnost da u cilju pribavljanja dokaza o tako sklopljenom ugovoru, a radi izbjegavanja sporova zbog različitog tumačenja suugovaratelja o postignutom sporazumu, postupi sukladno odredbama čl. 287. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08 i 78/15; dalje: ZOO) i zahtjeva od tuženice pisanu potvrdu usmeno sklopljenog ugovora sve dok ona ne ispuni svoju obvezu, ovaj sud poklanja vjeru iskazima tuženice i svjedoka Zdenka Zdravčevića iz kojih proizlazi da među strankama nije bio sklopljen ugovor o kupoprodaji u smislu odredbe čl. 376. st. 1. ZOO-a. Umjesto toga, a s obzirom na činjenicu da je tuženica na molbu tužitelja pristala preuzeti na čuvanje tužiteljeve steone junice, dakle da je u tom smislu izjavila svoju

volju da ih primi na čuvanje i kroz kraće vrijeme vrati tužitelju, ovaj sud utvrđuje da navedeni pravni odnos parničnih stranaka predstavlja ugovor o ostavi u smislu odredaba čl. 725. ZOO-a kojima je propisano da se ugovorom o ostavi obvezuje ostavoprimac da primi (pokretnu) stvar od ostavodavca, da je čuva i da je vrati kad je ovaj bude zatražio.

Odredbom čl. 732. ZOO-a propisano je da ostavoprimac ima pravo zahtijevati od ostavodavca naknadu troškova opravdano učinjenih radi očuvanja stvari te naknadu štete koju je imao zbog ostave. Troškovi hrane, veterinarskih usluga, smještaja odnosno najma, struje i vode, čiju naknadu zahtijeva tuženica za vrijeme dok se stoka nalazila kod nje na čuvanju (4. kolovoza 2009. do 19. siječnja 2010.), po ocjeni ovoga suda predstavljaju troškove opravdano učinjene radi očuvanja stvari, u smislu odredbe čl. 732. ZOO-a. Naknada za rad koja je također predmet tuženičina zahtjeva za isplatu predstavlja naknadu za trud ostavoprimalca u smislu odredbe čl. 733. ZOO-a.

Radi utvrđenja navedenih troškova, tijekom prvostupanjskog postupka provedeno je vještačenje po vještaku za poljoprivredu-stočarstvo Vedranu Bertiću, mag. ing. agr. iz Osijeka.

Iz nalaza i mišljenja toga vještaka u bitnome proizlazi da je stoku za vrijeme čuvanja bilo potrebno hraniti smjesom primjerenom kategoriji životinje, pri čemu se u konkretnom slučaju radilo o hranidbi steonih junica i hranidbi u laktaciji. Od dana kada su junice stigle na tuženičino gospodarstvo do dana teljenja prošlo je u prosjeku 34 hranidbena dana te za tu kategoriju životinje dnevni obrok iznosi 15,00 kn/dan. Hranidbeni dan za krave u laktaciji iznosi 35,00 kn/dan, a prosječni broj dana boravaka te kategorije životinja na gospodarstvu iznosio je 134 dana. Trošak hranidbe za 40 grla naknadno vraćenih tužitelju i za preostalih 8 grla do njihova uginuća prema utvrđenju vještaka sveukupno iznosi 224.476,00 kn.

Nadalje, prema nalazu i mišljenju vještaka trošak vode u prosjeku iznosi 50 litara vode po životinji na dan. Uzimajući u obzir cijenu vode od 10,00 kn/m³, navedeni trošak za 40 grla naknadno vraćenih tužitelju i za preostalih 8 grla do njihova uginuća prema utvrđenju vještaka sveukupno iznosi 3.664,00 kn.

U pogledu naknade za tuženičin rad, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je prosječna plaća u poljoprivredi u 2009. godini iznosila 5.271,00 kn, što za razdoblje od pet mjeseci koliko je tuženica čuvala stoku, iznosi 26.355,00 kn, dok je bruto plaća iznosila 7.655,00 kn, što za razdoblje od pet mjeseci iznosi 38.275,00 kn.

U vezi troškova veterinarskih usluga, vještak je u nalazu i mišljenju naveo da u spisu nema priloženih računa ovlaštenih veterinarskih stanica ili ambulanti za neke od mogućih intervencija na farmi. Ustvrdio je i da pošto nema obveznih cijepljenja ili ostalih radnji od strane veterinara, nema niti osnove za utvrđivanje troškova, kao i da ovlašteni veterinar na poziv vlasnika može pomoći oko teljenja, u kojem slučaju se cijena kreće između 200,00 kn i 500,00 kn po teljenju.

Glede troškova struje iz nalaza i mišljenja proizlazi da na govedarskoj farmi držanje životinja ne zahtijeva posebne uvjete što se tiče grijanja, hlađenja i ventilacije. Potrošnja električne energije uglavnom se svodi na rasvjetu koja ne predstavlja veliki udio u troškovima. Troškovi nastali potrošnjom rasvjetnih tijela ovise o njihovoj snazi i vremenu

korištenja i dio su ukupnih troškova koji se mogu izračunati uvidom u račune potrošene električne energije.

Naposljetku, glede troškova smještaja koje potražuje tuženica, iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da najam objekata za govedarsku proizvodnju nije uobičajen u praksi pa da stoga nema tržišne cijene za takvu vrstu usluge. Iz tog razloga vještak utvrđuje da ne može definirati trošak smještaja.

Ovaj sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka jer je sačinjen na temelju uvida u dokumentaciju spisa i sukladno pravilima struke, te jer je valjan, obrazložen i argumentiran, na što posebice ukazuje i činjenica da nakon usmenog iznošenja nalaza i mišljenja vještaka na glavnoj raspravi 6. prosinca 2012., stranke na nalaz i mišljenje nisu imale primjedbi.

Stoga na temelju nalaza i mišljenja vještaka ovaj sud utvrđuje da tuženica sukladno odredbi čl. 732. ZOO-a ima pravo na naknadu troškova hranidbe u iznosu od 224.476,00 kn i troškova vode u iznosu od 3.664,00 kn jer su ti troškovi opravdano učinjeni radi očuvanja stvari. S obzirom na to da tuženica nije dokazala da je s tužiteljem ugovorila naknadu za trud, imajući u vidu da je ona u razdoblju od pet mjeseci svakodnevno brinula o tužiteljevima, njihovom teljenju, čišćenju, hranjenju i napajanju, što nedvojbeno iziskuje predani rad oko stoke beziznimno svaki dan, ovaj sud ocjenjuje da se s obzirom na okolnosti navedenog posla mogla očekivati naknada za trud. Kako međutim tuženica nije bila u radnom odnosu s tužiteljem, ne pripada joj po ocjeni ovoga suda prosječna plaća za rad u poljoprivredi u bruto iznosu, već u neto iznosu navedene plaće, pa joj po toj osnovi naknadu za trud valja priznati u iznosu od 26.355,00 kn.

Slijedom navedenog, tuženici pripada naknada u ukupnom iznosu 254.495,00 kn. Prema odredbi čl. 183. ZOO-a dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje, što znači da pada u zakašnjenje prvi dan nakon dospeljeća tražbine. Odredbom čl. 29. st. 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. S obzirom na to da u postupku nije bilo sporno dospeljeće tuženičine tražbine, tuženici pripadaju i zatezne kamate na iznos od 254.495,00 kn počev od dana podnošenja protutužbe tj. od 1. ožujka 2011. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena.

Unatoč navedenoj bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, pobijanu presudu u dijelu kojim je prihvaćen protutužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 254.495,00 kn sa zateznim kamatama od dana podnošenja protutužbe tj. od 1. ožujka 2011. do isplate po navedenoj kamatnoj stopi, primjenom odredaba čl. 373.a ZPP-a valjalo je potvrditi, kako je odlučeno u točki I. izreke presude.

Glede troškova veterinarskih usluga, struje i smještaja odnosno najma objekta za govedarsku proizvodnju tuženica je, pozivajući se na teškoće utvrđenja visine tih troškova, predložila da navedene troškove sud utvrdi po slobodnoj ocjeni. Tako tuženica za troškove veterinarskih usluga smatra da joj pripada iznos od 14.000,00 kn uzimajući u obzir prosječnu cijenu izlaska veterinara prilikom teljenja od 350,00 kn pomnoženu s 40 krava koje su vraćene tužitelju. Na ime utroška struje tuženica smatra da je mjesečno trošila 200,00 kn, što

za razdoblje od pet mjeseci iznosi 1.000,00 kn. Također drži da bi mjesečni najam na navedeno stado iznosio 3.000,00 kn, što za razdoblje od pet mjeseci iznosi 15.000,00 kn.

Odredbom čl. 223. ZPP-a, propisano je da ako utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčanu svotu ili na zamjenjive stvari, ali se visina svote ili količina stvari ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama, sud će o tome odlučiti prema slobodnoj ocjeni.

Ovaj sud smatra da je u konkretnom slučaju tuženica troškove veterinarskih usluga mogla dokazati odgovarajućim dokazima o njihovom plaćanju, što međutim nije učinila. U pogledu troškova struje tuženica nije dostavila nikakve dokaze o tome da ima status potrošača niti dokaze o potrošnji električne energije u razdoblju trajanja ugovornog odnosa. Osim toga, tuženici ne pripadaju troškovi smještaja odnosno najma objekta za govedarsku proizvodnju jer tijekom postupka nije ni tvrdila da je s tužiteljem sklopila ugovor o najmu pa joj ne pripadaju niti troškovi u vidu najamnine. Stoga prema ocjeni ovoga suda za utvrđenje koja novčana svota bi po navedenim osnovama pripadala tuženici, ne postoje pretpostavke za primjenu navedene odredbe čl. 223. ZPP-a. Slijedom navedenog, protutužbeni zahtjev za isplatu preostalog iznosa od 276.247,00 kn s osnove troškova hranidbe, vode, naknade za rad, veterinarskih usluga, struje i smještaja odnosno najma objekta za govedarsku proizvodnju, s pripadajućom zateznom kamatom počev od 1. ožujka 2011. do isplate, ovaj sud utvrđuje neosnovanim. Slijedom toga, pobijani dio presude u dijelu kojim je prihvaćen protutužbeni zahtjev za isplatu preostalog iznosa od 276.247,00 kn sa zateznim kamata od 1. ožujka 2011. do isplate, primjenom odredaba čl. 373.a ZPP-a valjalo je preinačiti, kako je odlučeno u točki II. izreke presude.

S obzirom na to da će uspjeh stranaka u ovom sporu biti moguće utvrditi tek kad bude pravomoćno odlučeno o tužbenom zahtjevu, primjenom odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a prvostupanjska presuda je ukinuta i u dijelu u kojem je odlučeno o trošku parničnog postupka (točka 3. izreke), kako je odlučeno u izreci ovog rješenja. U ponovnom postupku prvostupanjski sud će u odluci o trošku dati jasne razloge za dosuđeni trošak, vodeći pri tome računa o vrijednosti predmeta spora pojedinih zahtjeva parničnih stranaka u pojedinoj fazi postupka, i o tome koji su troškovi bili potrebni radi vođenja parnice te o njihovoj visini, ocjenjujući brižljivo sve okolnosti te uzimajući u obzir postignuti uspjeh stranaka u sporu.

U Zagrebu 15. veljače 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
JAGODA CRNOKRAK, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. V. 1706/17
BRANKICA ČURMAN

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Ref. 30 Pž-9006/2013-3

7-134/17-122

15-03-2017

ZOU ŠCETAR-RAJIC

REPUBLIKA HRVATSKA

31-03-2017

RJEŠENJE

PRIMLJENO

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sudu pojedincu dr. sc. Jeleni Čuveljak, u pravnoj stvari tužitelja INTER-AGRO d.o.o., OIB 12539307723, Križevci, Kralja Tomislava 22, kojeg zastupaju punomoćnici Milenko Šcetar i Vesna Rajić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Milenko Šcetar i Vesna Rajić iz Križevaca, protiv tuženice MARIJE ZDRAVČEVIĆ, nositeljice Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, Beketinci, Čepinska 36, koju zastupaju punomoćnici Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić iz Osijeka, radi naknade štete u iznosu od 1.018.534,20 kn, i u pravnoj stvari tuženice MARIJE ZDRAVČEVIĆ, nositeljice Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, Beketinci, Čepinska 36, koju zastupaju punomoćnici Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Darko Šuper, Ivica Kovačev, Branko Rabar i Ivana Mandić iz Osijeka, protiv tužitelja INTER-AGRO d.o.o., OIB 12539307723, Križevci, Kralja Tomislava 22, kojeg zastupaju punomoćnici Milenko Šcetar i Vesna Rajić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Milenko Šcetar i Vesna Rajić iz Križevaca, radi isplate iznosa od 530.742,00 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1039/10-111 od 18. srpnja 2013., 15. veljače 2017.

riješio je

Uvažava se tužiteljeva žalba, ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-1039/10-111 od 18. srpnja 2013., te se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem ispravljena je presuda prvostupanjskog suda poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013. tako da u točki 1. izreke umjesto iznosa od 767.604,60 kn treba stajati iznos od 1.018.534,20 kn.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka u bitnome navodeći da u konkretnom slučaju nije bilo uvjeta za donošenje odluke o ispravku presude jer se ne radi ni o kakvoj pogrešci u pisanju i računanju ili nedostatku u smislu odredbe čl. 342. st. 1. Zakona o parničnom postupku, radi koje bi postojala potreba za ispravljanjem iznosa navedenog u točki 1. izreke prvostupajnske presude poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013. Ukazuje da je prvostupajnski sud u obrazloženju propustio odlučiti o dijelu tužiteljeva zahtjeva jer je sam prvostupajnski sud u obrazloženju pobijanog rješenja naveo da je tužitelj postavio tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 796.189,60 kn te da je njegov zahtjev potom povećan za iznos od 222.344,64 kn tako da bi tužbeni zahtjev iznosio 1.018.534,20 kn, ali da je s obzirom na prihvaćeni prigovor litispendencije odbio prihvatiti tužiteljev prijedlog za donošenje dopunske presude, već da je umjesto toga odlučio donijeti rješenje o ispravku presude. Žalitelj navodi da prvostupajnski sud navedeni propust nije mogao otkloniti donošenjem rješenja o ispravku presude pa stoga predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupajnskom sudu na ponovan postupak.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 381. i čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. toga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnoga prava, ovaj sud je našao da je pobijano rješenje nepravilno i nezakonito.

Prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom (u tužbi) tužitelj je zahtijevao naknadu štete u iznosu od 767.604,60 kn. Podneskom od 15. svibnja 2012. tužitelj je preinacio tužbu povećanjem postojećeg zahtjeva, tako da je tim novopostavljenim tužbenim zahtjevom zahtijevao isplatu naknade štete u iznosu od 796.189,60 kn, kojoj preinaci tužbe se tuženica nije protivila. Naposljetku, tužitelj je podneskom od 26. studenoga 2012. ponovno preinacio tužbu na način da je uz postojeći zahtjev za isplatu naknade štete u iznosu od 796.189,60 kn postavio i zahtjev za isplatu naknade za koristi koje je prema tužiteljevoj tvrdnji tuženica ostvarila od deponirane stoke prije njezina vraćanja tužitelju (vrijednost mlijeka i stajskog gnojiva) u iznosu od 222.344,64 kn, tako da je u konačnici zahtijevao isplatu ukupnog iznosa od 1.018.534,24 kn. Tuženica se na ročištu 6. prosinca 2012. upustila u raspravljanje o tužiteljevom zahtjevu za isplatu iznosa od 222.344,64 kn, ne ističući u odnosu na taj tužiteljev zahtjev prigovor litispendencije, već prigovor zastare, ali se prije toga protivila preinaci, što znači da za nju nije dala pristanak, iako je njezin pristanak bio potreban u smislu odredbe čl. 190. st. 2. ZPP-a. Unatoč tome, prvostupajnski sud o navedenoj preinaci tužbe nije odlučio sukladno odredbi čl. 190. st. 2. ZPP-a.

Kako međutim, s obzirom na sadržaj pobijanog rješenja, proizlazi da je prvostupajnski sud odlučio o svim tužiteljevim zahtjevima, dakle ne samo o zahtjevu za naknadu štete u iznosu od 796.189,60 kn, već i o zahtjevu za isplatu iznosa od 222.344,64 kn (iako je u izreci pobijanog rješenja umjesto iznosa od 1.018.534,24 kn očitom omaškom naznačio iznos od 1.018.534,20 kn), a da u presudi poslovni broj P-1039/10-105 od 21. lipnja 2013. nije dao nikakve razloge za odbačaj tužbe u odnosu na dio tužiteljeva zahtjeva za isplatu iznosa od 222.344,64 kn, pobijano rješenje kojim je prvostupajnski sud primjenom odredaba čl. 342.

ZPP-a ispravio iznos naznačen u točki 1. izreke presude, nema razloga o odlučnim činjenicama, čime je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a riješeno kao u izreci.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti navedenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka, na koju mu je ukazao ovaj sud, te potom donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti.

U Zagrebu 15. veljače 2017.

SUDAC

DR. SC. JELENA ČUVELJAK, v.r.

Za točnost otpredka
ovlaštenu službenik

BRANKICA CURMAN

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

ZOU ŠČETAR-RAJIĆ

06-12-2017

PRIMLJENO

9 P-131/17-130

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Trgovački sud u Osijeku, po sucu Jadranki Pajur Vranješ, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja INTER-AGRO d.o.o. Križevci, Kralja Tomislava 22, OIB: 12539307723, kojeg zastupaju punomoćnici Milenko Ščetar i Vesna Rajić, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Križevcima, protiv tuženika MARIJA ZDRAVČEVIĆ, nositeljica OPG, Beketinci, Čepinska 36, OIB: 19515280605, kojeg zastupa punomoćnik Darko Šuper, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Osijeku, radi 767.604,60 kn, 1. prosinca 2017.

riješio je

1. Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u ovoj pravnoj stvari.
2. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 333.615,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je protiv tuženika ustao s tužbom radi naknade štete, a kao vrijednost predmeta spora označio je iznos od 767.604,60 kn. Tuženik je protiv tuženika ustao s protutužbenim zahtjevom protiv tužitelja radi naknade štete, a kao vrijednost predmeta spora označio je iznos od 530.742,00 kn.

Trgovački sud u Osijeku jedonio presudu u kojoj je odbacio tužbu i tužbeni zahtjev, a usvojio protutužbeni zahtjev tuženika za naknadu štete u protuvrijednosti 530.742,00 kn. Po žalbi tužitelja spis je dostavljen Visokom trgovačkom sudu RH na daljnji postupak. Visoki trgovački sud RH je odbio tužiteljevu žalbu u odnosu na protutužbeni zahtjev u kojem je naloženo tužitelju da tuženiku plati iznos od 254.495,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, preinačio presudu u dijelu koji se odnosi na protutužbeni tužbeni zahtjev u kojem je naloženo tužitelju da tuženiku plati iznos od 276.247,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a ukinuo prvostupanjsku presudu u odnosu na tužbeni zahtjev i vratio predmet na ponovno suđenje.

Tužitelj nije pristupio na ročišta održana dana 3. listopada i 23. studenog 2017. godine, uredno primio poziv, svoj izostanak nije opravdao, a tuženik je pristupio na ročišta, a da se nije upuštao u raspravljanje i potražuje trošak parničnog postupka po troškovniku od 16. svibnja 2013., kao i trošak pristupa na ročišta održana 3. listopada i 23. studenog 2017. godine za svako po 7.680,00 kn uvećano za pripadajući PDV.

Prema odredbi čl. 465. stavak 2. Zakona o parničnom postupku je određeno ako s kojeg kasnijeg ročišta izostanu obje stranke smatrat će se da je tužitelj povukao tužbu.

Kako sud nije našao da se radi o zahtjevima kojima stranke ne mogu slobodno raspolagati pa je stoga odlučeno uz primjenu odredbe članka 465. stavak 2. Zakona o parničnom postupku.

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. ZPP-a. Visina troškova odmjereni su u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine broj" 148/09 dalje: OT) odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 – pročišćeni tekst, 125/11 i 157/13).

Tuženiku su priznati troškovi za pristup na ročišta održana 5. studenog 2010. godine, 8. veljače, 31. ožujka, 9. lipnja, 19. listopada i 27. prosinca 2011. godine, 8. siječnja, 15. ožujka, 16. listopada i 16. prosinca 2012. godine, 17. siječnja i 16. svibnja 2013. godine za svaki po 12.350,00 kn (tbr 9 T.1), za pristup na ročište održano dana 3. listopada i 23. studenog 2017. po 7.680,00 kn, sastav protutužbe od 1. ožujka 2013. godine iznos od 5.000,00 kn (tbr 7 OT), sastav podneska od 30. ožujka, 17. listopada i 8. prosinca 2011. godine, 22. veljače i 5. ožujka, 25. travnja i 26. studenog 2012. godine svaki po 12.350,00 kn (tbr 8 OT), uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 66.600,00 kn, pristupa na ročište za objavu i uručenje odluke 21. lipnja 2013. godine (tbr 9 i 3 OT) iznos od 625,00 kn (s pripadajućim PDV-om), pristojba na protutužbu i presudu svaki po 5.000,00 po tbr 1 st 1 Zakona o sudskim pristojbama, što ukupno čini iznos od 333.615,00 kn, pa je stoga odlučeno kako je opisano u točki 2. izreke ovog rješenja.

Osijek, 1. prosinca 2017.

Sudac
Jadranka Pajur Vranješ v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može nezadovoljna stranka uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, pismeno u 3 primjerka, putem ovoga suda u roku od 8 dana.

Za točnost otpisivanja ovlašten službenik
Zvezdana Kovačić

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

9 P-131/17-136

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Trgovački sud u Osijeku, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jadranki Pajur Vranješ, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja MED I MLIJEKO d.o.o. Križevci, OIB: 12539307723 (ranije INTER-AGRO d.o.o. Križevci), protiv tuženika Marija Zdraščević, nositeljica OPG-a, Beketinci, OIB: 19515280605, kojeg zastupa punomoćnik Darko Šuper, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Osijeku, radi isplate 767.604,60 kn, izvan ročišta, 16. siječnja 2019.

riješio je

Utvrđuje se prekid postupka u ovoj pravnoj stvari jer je nad tužiteljem MED I MLIJEKO d.o.o. Križevci otvoren stečajni postupak dana 21. rujna 2018. godine.

Obrazloženje

Tužitelj je ustao s tužbom protiv tuženika radi isplate 767.604,60 kn.

Trgovački sud u Osijeku je donio presudu u kojoj je odbacio tužbeni zahtjev protiv tuženika.

Po žalbi spis je dostavljen Visokom trgovačkom sudu na daljnji postupak, a koji je djelomično potvrdio presudu u točki 2. izreke u dijelu u kojem je naloženo tužitelju da tuženiku plati iznos od 254.495,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a preinačio dio odluke u izreci u točki 2. u kojem je naloženo tužitelju u da tuženiku plati iznos do 275.247,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i u tom dijelu je odbijen kao neosnovan protutužbeni zahtjev, a ukinuo je presudu u točki 1. i 3. izreke i u tom dijelu vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Trgovački sud u Osijeku je proveo postupak i donio rješenje u kojem je utvrdio da je tužitelj povukao tužbu i naložio tužitelju da tuženiku podmiri trošak parničnog postupka.

Po žalbi tužitelja spis je dostavljen Visokom trgovačkom sudu na daljnji postupak, a Visoki trgovački sud je spis vratio jer je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak, pa je potrebno donijeti rješenje o prekidu postupka.

Uvidom u sudski registar nedvojbeno je utvrđeno da je Trgovački sud u Varaždinu otvorio stečajni postupak nad tužiteljem pod brojem St-3/18 dana 21. rujna 2018. godine, a za stečajnu upraviteljicu imenovana je Nevenka Golubić iz Štefanca, Štefanec Marof 27.

Imajući u vidu naprijed navedeno, riješeno je kao u izreci, a sve sukladno odredbi članka 212. stavak 1. točka 5. Zakona o parničnom postupku.

Osijek, 16. siječnja 2019.

S u d a c
Jadranka Pajur Vranješ v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može nezadovoljna stranka uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, pismeno u 3 primjerka, putem ovoga suda u roku od 8 dana.

Za točnost otpisao-ovlašteni službenik
Zvezdana Kovačić

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 3 P-131/17-139

REPUBLIKA HRVATSKA RJEŠENJE

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu pojedincu Gordani Njari, u pravnoj stvari tužitelja MED I MLIJEKO d.o.o. u stečaju Križevci, OIB: 12539307723 (ranije INTER-AGRO d.o.o. Križevci), kojeg zastupa stečajna upraviteljica Nevenka Golubić iz Štefaneca protiv tuženika Marija Zdravčević, nositeljica OPG-a, Beketinci, OIB: 19515280605, kojeg zastupa punomoćnik Darko Šuper, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Osijeku, radi isplate 767.604,60 kn, bez održavanja ročišta dana 15. srpnja 2019.

riješio je

I Poziva se stečajni upravitelj tužitelja da preuzme postupak u ovoj pravnoj stvari.

II Nastavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari prekinut rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku broj P-131/17-136 od 16. siječnja 2019.

III Nakon pravomoćnosti rješenja iz točke II predmet će se dostaviti Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu radi odlučivanja o žalbi tužitelja.

Obrazloženje

Rješenjem ovoga suda poslovni broj P-131/17-136 od 16. siječnja 2019. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari sukladno čl. 212. st. 1 t. 5 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01., 117/03., 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13. i 89/14. u daljnjem tekstu ZPP) jer je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak.

Sukladno čl. 215. st. 1 ZPP-a valjalo je po službenoj dužnosti pozvati stečajnog upravitelja tužitelja da preuzme postupak u ovoj pravnoj stvari, čime je nastavljen postupak u ovoj pravnoj stvari.

Nakon pravomoćnosti rješenja o nastavku postupka predmet će se dostaviti Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu radi odlučivanja o žalbi tužitelja protiv rješenja ovog suda poslovni broj P-131/17-130 od 1. prosinca 2017.

Slijedom navedenog valjalo je riješiti kao u izreci rješenja.

U Osijeku 15. srpnja 2019.

ZAPISNIČAR
Sanja Ban

SUDAC
Gordana Njari

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom Trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana pismeno u 3 primjerka putem ovog suda.

Broj zapisa: 1788c-c7df3

Kontrolni broj: 037f1-8f22c-38548

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORDANA NJARI, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Trgovački sud u Osijeku potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.